

Egy hónap Hollandiában

Amikor kihirdették egy éve, hogy lehet jelentkezni Hollandiába szakmai gyakorlatra, nem is gondolkodtam rajta, egyből beküldtem a jelentkezést. Mikor eljött az idő a szakmai önéletrajz megírására, már tudatosult bennem, hogy ez komoly és tényleg kijuthatok. Egy személyes beszélgetésre is el kellett mennünk, ahol angolul beszélgettek velünk. Pár hét múlva küldték az e-mailt, hogy kik a szerencsések. Néztem a névsort és szerepelt benne a nevem. Nagyon izgatott lettem, egyből telefonáltam a szüleimnek, barátaimnak, újságoltam a hírt. Mindenki nagyon örült neki.

Már nyáron megkezdődött a felkészítésünk. Leutaztunk Tihanyba, ahol az egymás és magunk megismerése volt a cél. 3 napot töltöttünk ott, amit játékokkal, beszélgetésekkel, fürdéssel töltöttünk. Hasznos volt ez a felkészítés, hiszen megismertük nagyjából egymást, és ami még fontos számomra, hogy új dolgokat tudtam meg magamról és elmondásuk szerint a többiek is. Szeptemberben folytatódott a felkészítés, de az már az iskolában. Gyakoroltuk a szakmai angolt, ami számomra nagyon hasznos volt és kint Hollandiában hasznát vettem. Kulturális felkészítőnk is volt, ahol megismerhettük a holland építészetet, ételeket, szokásokat, Amszterdam nevezetességeit. Ezek az órák tényleg szükségesek voltak, hogy felkészüljünk az útra és tudjuk, hogy nagyjából mi fog ránk várni.

Eljött október 27-e, a nagy nap. Délelőtt már kint kellett lennünk a reptéren, anya vitt ki, akitől nehezen búcsúztam el, de közben vártam már nagyon, hogy induljunk. Mikor felszálltunk a repülőre, tudatosult bennem, hogy már tényleg itt vagyunk és vár ránk Hollandia. Az út picit kevesebb volt, mint két óra. Mikor leszállt a gép, szikrázó napsütés fogadott minket Hollandiában, aminek nagyon örültünk, hiszen Magyarországon esős, borús idő volt. Ahogy megérkeztünk, már indultunk is a vonathoz, hogy minél előbb megérkezzünk a szállásra, ami nem sikerült, hiszem este 10 előtt érkeztünk meg az átszállások miatt. Mikor odaértünk, vacsorával vártak minket, ami nagyon jól esett az egész napos út után. Vacsora után megkaptuk a szobáinkat, kipakoltunk és aludtunk, hiszen nagyon fáradtak voltunk. Másnap vasárnap volt, ami a pihenőnapunk volt kint. Sokáig aludhattunk, körbenéztünk Grouban, ahol laktunk, filmeztünk, beszélgettünk. Másnap indultunk a programjainkra. Első nap, hétfőn megismerkedtünk a közlekedéssel, ami teljesen más, mint itthon, hiszen kártyás rendszer van, ami azt jelenti, hogy minden utazásnál be és ki kell csekkolni. Délelőtt a leeuwardeni Roc Friese Poort iskolába látogattunk el, ami egy hatalmas iskola. Mikor megérkeztünk, teával, kávéval és süteménnyel vártak bennünket. Miközben kávéztunk, projektoron bemutatták nekünk az iskolát, majd körbe is vezettek minket. Bementünk több terembe, többek között a fogászati asszisztensek demonstrációs termébe is, ami rendkívül jól felszerelt volt. Megnéztük még a fodrász, kozmetikus, sminkes szaktermet is, ami a lányoknak

nagyon tetszett. Ez az iskola tényleg hatalmas volt és nagyon jól felszerelt. Ebéddel is készültek nekünk a suliban. Kaptunk levest, szendvicseket, egy tipikus holland ételt, ami panírozott darált hús, gyümölcsöt és tejet. A tejet nem értettük, hogy mihez kaptuk, de a tanárnőék elmondták nekünk, hogy a hollandok szinte mindent tejjel isznak.

Délután szabadfoglalkozásunk volt, Leeuwardenben körülnéztünk, bementünk pár boltba, vásároltunk. Másnap szintén a Roc Friese Poort iskolába mentünk, de most a drachteni épületbe. Ez az iskola kisebb volt, mint a leeuwardeni, de itt is kedvesek voltak velünk, szintén ebéddel fogadtak. Csináltunk pár játékot a tornateremben néhány holland diákkal, ez tetszett mindenkinek nagyon. Ezután autóval átvittek minket egy mentálisan sérült embereket gondozó épületbe. Ez a hely engem picit rosszul érintett, nem készültem fel arra, amit láttam. De mindenképp érdemes volt ide eljönni, picit átértékeltem magamban a dolgokat és, hogy mik a legfontosabb dolgok az életben. Sétálni vittük az itt élő betegeket, amit nagyon élveztek. Ezután szintén szabad program következett.

Szerdán az MCL kórházba látogattunk el, ami Leeuwardenben található. Ez egy hatalmas, nagyon jól felszerelt kórház. Körbevittek minket itt is, megnézhattunk a gyerekosztályt, ami nagyon szép volt. Megmutatták a fogászati részt is, aminek kifejezetten örültünk, mi fogászati asszisztensek. Délután egy idegenvezető úr körbevezetett minket Leeuwardenben, megmutatott sok épületet és rengetek dolgot megtudtunk a városról.

Csütörtökön a gyakorlólhelyeink megkeresése volt a feladat. Ettől picit tartottunk, hogy nem találunk oda, vagy eltévedünk, ezért kisebb csapatokban indultunk megkeresni a helyeket. Nekem két gyakorlólhelyem is volt, ezért kettőt is meg kellett találnom. Előző este internet segítségével megpróbáltunk térképet készíteni, hogy merre is induljunk. Egész hamar megtaláltunk mindent. A gyakorlólhelyeken bemutatkoztunk, elmondták, hogy milyen ruha

lesz szükséges, és hogy mettől meddig kell ott lennünk. Szimpatikus volt mindkét hely első benyomásra. Délután szintén mindenki maga döntötte el, hogy mit szeretne csinálni.

Pénteken a fogászati asszisztensek egy fogtechnikára látogattak el, ahol jó holland szokás szerint teával, kávéval és süteménnyel vártak minket. Egy úr körbevezetett minket és megmutatott mindent. Láttunk egy nagyon modern gépet, ami maga készíti el a fogpótlást. Izgalmas volt számunkra, hiszen sosem voltunk még fogtechnikán.

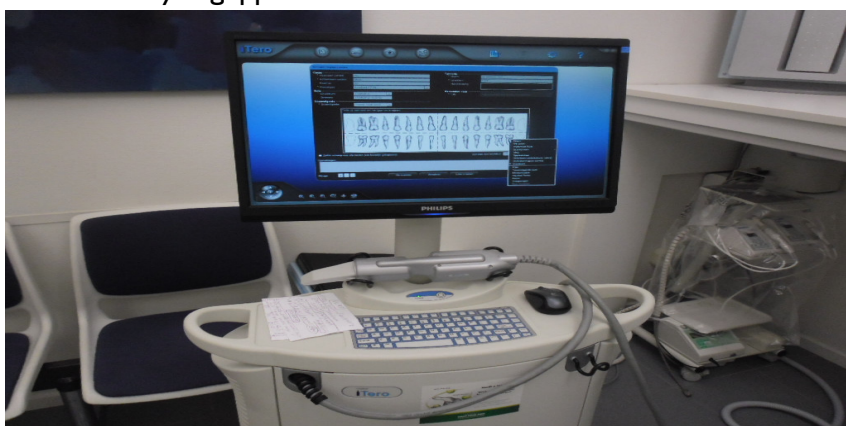
Szombaton Ameland szigetére látogattunk el. Nagyon korán keltünk és autóval vittek minket a Roc Friese Poort iskola tanárai a kikötőbe. Hajóval mentünk a szigetre, ami elég messze volt, körülbelül másfél óra volt az út. Felmentünk a hajó tetejére, hogy körbenézzünk, képeket csinálunk, de rettentően fújt a szél, úgyhogy nem tudtunk sokáig nézelődni. Mikor megérkeztünk, bicikliket kölcsönöztünk és azzal jártuk be a szigetet. Mikor odaértünk a tengerhez, gyönyörű látvány fogadott bennünket. Homokdűnék mindenhol, azokon növények és előttünk a végtelen tenger. A szél miatt hatalmas hullámokat vert, ami még gyönyörűbbé tette. Mikor már nagyon fáztunk, beültünk egy pici vendéglőbe ott a tengerparton. Kicsit felmelegedtünk és indultunk vissza. Visszafelé elkezdett szakadni az eső és úgy bicikliztünk, de nem volt gond, főleg a hollandoknak, hiszen ők akármilyen idő van, biciklivel közlekednek. Mindenhol hatalmas biciklitárolók, bicikli utak mindenfele.

Ez a nap jól kifárasztott minket, de megérte, hiszen tényleg gyönyörű volt és a sok bicikliző ember miatt mi is szerettünk úgy közlekedni és itt tudtunk is.

Másnap már vasárnap volt, ami pihenőnap volt, úgyhogy ezen a napon tényleg pihentünk mindig. Internetezünk, beszélgettünk, főztünk. El is telt egy hét és szinte észre sem vettük.

Eljött a hétfő az első gyakorlati napunk. Izgultunk, hogy milyen lesz, hogy fogadnak minket, tudunk-e majd rendesen dolgozni, segítenek-e. Nekem nagyon tetszett már az első nap is. Sok mindnet csinálhattam, beszélgettek velem, segítettek mindenben. Ez egy egész nagy magánrendelő volt, sok orvossal és asszisztenssel. Másnap szintén ezen a gyakorlóléhelyem voltam, ami hasonlóan telt, mint az előző. Hétfőn és kedden Burgumban voltam gyakorlaton, szerdán és csütörtökön pedig Leeuwardenben. A másik gyakorlóléhelyen is nagyon kedvesen fogadtak, sokat beszélgettem az asszisztensekkel. Ezen a helyen viszont nem csináltam olyan sok mindnet, mint a burgumi gyakorlóléhelyen, hiszen ez egy kicsi rendelő volt, csak egy orvos dolgozott ebben a rendelőben. Viszont ez a kis rendelő nagyon modern volt. Rengeteg olyan gépet láttam, amit azelőtt soha. Például volt egy szkennelő gép, amit lenyomat helyett használtak. A monitoron megjelent 3D-ben a fog, amit „lefényképezett” ezzel a bizonyos géppel.

Pénteken a leeuwardei iskolába mentünk, ahol angol órára ültünk be. Beszélgetnünk kellett a holland diákokkal és megtudni egymásról minél több információt. Kiderült, hogy szinte minden diák már külön lakik a szüleitől, és hogy a másfajta oktatási rendszer miatt ők már 18-19 évesen a szakmájukban dolgozhatnak.

A második szombatunkon Amszterdamba mentünk vonattal. Nagyon vártuk ezt a napot, mindenki kíváncsi volt Hollandia fővárosára. Mikor megérkeztünk; a Dam térre mentünk, ahonnan mindenki mehetett arra, amerre szeretett volna. Bementünk rengeteg boltba, vásároltunk sok szuvenírt, elmentünk a virágpiacra is, ami nagy nevezetessége Amszterdamnak. Nagyon tetszett ez a város, nagy volt a nyüzsgés, rengeteg látványosság, múzeum található ott. Estére szokás szerint megint jól elfáradtunk, de sosem bántuk, hiszen rengeteg élményen estünk át minden egyes nap. A vasárnapunk ismét pihenéssel telt.

Következő héten szintén hétfőtől csütörtökig gyakorlaton voltunk. Hasonlóan teltek ezek a napok. Kint Hollandiában 12-13 óráig minden nap egy órás ebédszünetet tartanak a fogászatokon. Ilyenkor mindig beszélgettünk, sok mindnet kérdeztek tőlem, nagyon közvetlenek és barátságosak voltak velem. Pénteken szintén az iskolába mentünk, ahol vetélkedőket játszottunk a holland diákokkal. Fociztunk is velük, de szinte mindig a magyarok nyertek.

Az utolsó szombatunkon Sinter Klast, a holland mikulást nézhettük meg. Ez Hollandiában egy hatalmas ünnepség. Elmentünk először egy raktár szerű épületbe, ahol öltözködtek, készülődtek. Mikor bementünk kicsit megijedtünk tőlük, mivel az összes ember feketére volt festve és egyen öltözetben voltak. Ők voltak a Fekete Péterek a mikulás „krampuszai”. Mikor elkészültek, egy kikötőbe mentünk velük, ahol hajókra szálltunk és a csatornán hajókáztunk végig velük. A Fekete Péterek a fedélzeten táncoltak, zenéltek, a parton viszont rengeteg ember nézte őket. Pici gyerekektől kezdve idős bácsikig mindenki táncolt és nézte a felvonuló hajókat. Mi pedig a hajó zárt részéről néztük a hatalmas ünnepséget. Egyszer csak kikötött a hajó és a parton folytatódott tovább a multság.

Nem gondoltuk, hogy ez ekkora ünnepség ott, nagyon élveztük. Ismét vasárnap következett, ismét pihenhattunk.

Elérkezett az utolsó hét. Szintén a gyakorló helyeinken voltunk hétfőtől csütörtökig. Kedden voltam utoljára a burgumi fogászon. Elbúcsúztak tőlem és még ajándékot is kaptam, ami nagyon meglepett, nem számítottam rá. Furcsa volt, hogy tudtam, többet már nem jövök ide, talán soha. Szerdán és csütörtökön leeuwardenbe mentem gyakorlatra, csütörtökön tőlük is elbúcsúztam. Szomorú voltam, hiszem azért megszerettem őket és valószínűleg többet nem látom őket sem.

Csütörtökön este vacsorával fogadtuk a holland tanárokat a szállásunkon. Ez volt a búcsúvacsoránk. Beszélgettünk, elmeséltük az élményeinket, tapasztalatainkat nekik és megköszöntük a segítségüket.

Pénteken a leeuwardeni iskolában egy prezentációt adtunk elő a hollandi diákoknak, amin bemutattuk, hogy mit csináltunk ezalatt az egy hónap alatt.

És eljött az utazás napja. Hihetetlen gyorsan eltelt ez a 4 hét. Korán reggel indultunk, hogy odaérjünk a reptérre időben. Izgatottak voltunk azért, hogy láthatjuk újra a családukat és alig vártuk, hogy elmeséljük, mi történt velünk, de azért szomorúak is voltunk, hogy ennyi volt és már megyünk is haza. Felszálltunk a repülőre és búcsút intettünk Hollandiának. Mikor leszálltunk, siettünk a csomagjainkért, hogy minél előbb találkozhatunk a szüleinkkel. Nagyon jó érzés volt újra átölelni őket. Ami megkoronázta a napot, hogy a barátaim a reptéren „Welcome home” táblával vártak. Nagyon boldog voltam, nem tudtam, mit meséljek a rengeteg élmény közül. Úgy gondolom, ez egy életre szóló élmény volt számomra.

